

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212230915
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7212230915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Monikou Géciovou PhD. v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpený AK Soukeník - Štrpka, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava proti odporcovi: V. W., nar. X.XX.XXXX, A. XXXX/XX, K. zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, Košice v konaní o zaplatenie 531,52 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 113,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 18,75 eur od 19.11.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,75 eur od 19.12.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 26,85 eur od 19.1.2010 do zaplatenia a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 26,85 eur od 19.2.2010 do zaplatenia na účet navrhovateľa č. účtu 2927869149/1100, VS: 1190412001, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý n a h r a d i ť odporcovi trovy konania vo výške 73,48 eur, titulom trov právneho zastúpenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 29.10.2012 na Okresnom súde Košice II domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 531,52 eura s prísl.. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov konania.

Nariadeného pojednávania sa nezúčastnil navrhovateľ, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil cestou právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 8.11.2013. Pojednávania sa nezúčastnil odporca, ktorého neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca. Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu.

Na pojednávaní konanom dňa 11.11.2013 právny zástupca odporcu navrhol, aby súd zamietol žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania. V prípade zmluvy o pripojení viazanej na 2 roky má právny zástupca odporcu za to, že nemôže obstať zmluvná pokuta v jej paušalizovanej forme, nakoľko je to neprimerané a nevyvážené a spotrebiteľ tým zhoršuje svoje postavenie. Na preukázanie svojich tvrdení zároveň právny zástupca odporcu predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Zo žaloby podľa zástupcu odporcu nevyplýva na základe porušenia akej povinnosti si navrhovateľ uplatňuje zmluvnú pokutu, teda či ide o nevrátenie tovaru alebo za neuhradené služby, čo nevyplýva ani z faktúry. Ak by išlo o nevrátenie tovaru predložil právny zástupca odporcu súdu vyjadrenie k písomnej výzve zaslanej navrhovateľovi

odporcom k úhrade záväzku voči spol. Slovak Telekom. Všetky prístroje, ktoré zo spoločnosti Slovak Telekom odporca prevzal, tieto jeho matka vrátila právnemu predchodcovi navrhovateľa. Zároveň právny predchodca navrhovateľa mal v tomto čase technický problém v evidenčnom systéme a zrejme z tohto dôvodu nebolo zaznamenané vrátenie tovaru. Ak si navrhovateľ uplatňuje nárok aj z titulu náhrady škody vznáša právny zástupca odporcu námietku premlčania a aj námietku premlčania vo všeobecnosti v prípade ostatných uplatnených nárokov. Právny zástupca odporcu zároveň namietal pokuty vo výške 1,66 eur fakturované vo faktúrach č. 0708564628 a č. 6709576413.

Súd sa následne oboznámil s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľom, vyjadreniami a listinami predloženými odporcom, ako aj ostatným spisovým materiálom, a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o pripojení, na základe ktorej sa odporca zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Navrhovateľ ale ani po výzve zo strany súdu nebol schopný predložiť súdu predmetnú zmluvu. Navrhovateľ predložil súdu iba dodatok, ktorým právny predchodca navrhovateľa zaviedol odporcovi zasielanie elektronických faktúr a zmluvu o pridelení a používaní zákazníckeho identifikátora Klient ID. Z týchto navrhovateľom predložených listín súd usúdil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola skutočne uzavretá zmluva o pripojení k elektronickým komunikačným službám. Odporca uzavretie tejto zmluvy žiadnym spôsobom nespochybnil (svojimi vyjadreniami, v ktorých napr. tvrdil, že vrátil právnemu predchodcovi navrhovateľa zariadenie - router, túto skutočnosť nepriamo potvrdil). Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2011 došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky z pôvodného veriteľa spol. Slovak Telekom, a.s., na navrhovateľa. Navrhovateľ predložil súdu faktúry, ktoré vystavil jeho právny predchodca odporcovi a to konkrétne č. 708564628 vo výške 20,41 eur, č. 6710589688 vo výške 26,85 eur, č. 9712638297 vo výške 415 eur, č. 6709576413 vo výške 42,41 eur a č. 5711612531 vo výške 26,85 eur. Teda spolu si navrhovateľ uplatnil žalobou voči odporcovi sumu 531,52 eur.

Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.9.2013 odporca uviedol, že medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa boli uzavreté spotrebiteľské zmluvy na základe ktorých bola vystavená faktúra č. 9712638297, ktorou si právny predchodca navrhovateľa uplatnil voči odporcovi pokutu Magio TV optik vo výške 299 eur, pokutu Magio internet Optik vo výške 116 eur a pokutu Belkin router vo výške 52 eur. V zmluve obsiahnutá zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá neprimerane poškodiť spotrebiteľa a teda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Odporca, na podporu tohto svojho tvrdenia pripojil zoznam rozhodnutí súdov týkajúcich sa rozhodovania o neprijateľných zmluvných podmienkach.

Podaním doručeným súdu dňa 8.11.2013 navrhovateľ polemizoval s vyššie uvedeným vyjadrením odporcu a to tak, že podľa názoru navrhovateľa je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Podľa navrhovateľa neobstojí názor o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by zmluvnou pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 1.9.2010 sp. zn. Obdo/4/1999.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon“), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 2 zákona, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi,

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,

4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb,

5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,

f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,

g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,

h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,

i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 8 zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 78 ods. 9 zákona, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby, na základe ktorej sa odporca zaviazal za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas platiť. Nakoľko však odporca za právny predchodcom navrhovateľa vyúčtované služby za žalované obdobie (1.10.2009 - 31.1.2010) podľa pripojených faktúr riadne a včas nezaplatil a súd mal osvedčené, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o pripojení, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby vo výške 113,20 eur. Čo sa týka námietky premlčania, ktorú vzniesol odporca proti celému nároku, ktorý si navrhovateľ uplatnil, táto nemohla byť v prípade sumy za neuhradené služby úspešná, nakoľko pohľadávka z najstaršej faktúry (faktúra č. 0708564628 - faktúra za služby za október 2009) bola splatná dňa 18.11.2009 a navrhovateľ v danej veci podal žalobu na súd dňa 29.10.2012, teda v rámci 3 ročnej premlčacej doby.

Súd musel žalovaný nárok navrhovateľa v časti uplatnených zmluvných pokút v celkovej výške 418,32 eur zamietnuť, nakoľko ani po výzve súdu, nedokázal navrhovateľ predložiť súdu doklady, ktoré by preukazovali jeho nárok na akúkoľvek zmluvnú pokutu. Súd keďže nemal k dispozícii zmluvu o pripojení ani dodatok k tejto zmluve o pripojení, v ktorých by bolo dohodnuté právo navrhovateľa na zmluvnú pokutu, resp. pokuty, preto nemohol osvedčiť platnosť ani primeranosť navrhovateľom uplatnených zmluvných pokút a v konečnom dôsledku ani samotný nárok navrhovateľa na tieto zmluvné pokuty. Navrhovateľ teda pri uplatnenom nároku na zaplatenie zmluvných pokút (pokuta Magio TV optik vo výške 299 eur, pokuta Magio internet Optik vo výške 116 eur, pokuta Belkin router vo výške 52 eur, všetky vyúčtované vo faktúre č. 9712638297, zmluvné pokuty za nedodržanie doby splatnosti vo výške 1,66 eur vyúčtované vo faktúrach č. 0708564628 a č. 6709576413) neunesol dôkazné bremeno a preto súd v tejto časti jeho nárok zamietol. Súd sa preto už ďalej nezaoberal argumentáciou odporcu o neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré mali zakladať právo navrhovateľa na zaplatenie zmluvných pokút, resp. jeho námietkou premlčania týkajúcej sa zmluvných pokút, nakoľko navrhovateľovi sa v tomto konaní nepodarilo preukázať, že mu vôbec vznikol nárok na akúkoľvek zmluvnú pokutu.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca neuhradil svoje pohľadávky v lehote ich splatnosti, vznikol navrhovateľovi nárok na úroky z omeškania. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, vystavenými právny predchodcom navrhovateľa (základná úroková sadzba ECB v tomto čase bola vo výške 1 %), a súd mu ich priznal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eur do 663,88 eur suma 16,60 eur + 1,66 eur za každých aj začatých 33,19 eur prevyšujúcich sumu 165,97 eur. V tomto konaní bola základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočítaná zo sumy 531,52 eur (hodnota práva pri začatí právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 2 vyhlášky) a teda základná sadzba tarifnej odmeny je 34,86 eur (16,60 eur + 11 x 1,66 eura = 34,86 eur).

Keďže súd zamietol nároky navrhovateľa vo výške 418,32 eur titulom zmluvných pokút a priznal mu len pohľadávku vo výške 113,20 eur titulom neuhradených služieb, pomer úspechu odporcu voči navrhovateľovi bol 78,7 % - 21,3 %. Odporcovi by teda vzniklo právo na náhradu 57,4 % (78,7 % - 21,3 %) jeho trov konania. Odporca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, a v zákonnej lehote si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 128,01 eur (za tri úkony právnej služby á 34,86 eur + režijný paušál á 7,81 eur) a to konkrétne za úkony: príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie sa k žalobe zo dňa 12.9.2013 a účasť na pojednávaní dňa 11.11.2013. Keďže ale odporcovi vzniklo právo na náhradu 57,4 % účelne vynaložených nákladov súd mu priznal náhradu trov konania v celkovej výške 73,48 eur (57,4 % zo sumy 128,01 eur).

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môžu účastníci konania podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.